

Den femte grunden avser ett påstått åsidosättande av artikel 23.3 i förordning (EG) nr 1/2003 ⁽¹⁾, eftersom tribunalen övergripande har lagt till grund att det föreligger en enda fortlöpande överträdelse.

Enligt tribunalen deltog klagandena inte under hela överträdelseperioden i konkurrensbegränsade samverkan avseende samtliga varugrupper. Den bötesberäkning som tribunalen godtog baserades emellertid på omsättningen för samtliga varugrupper under hela överträdelseperioden.

Klagandena har med den sjätte grunden gjort gällande att artikel 23.2 första och andra punkten i förordning nr 1/2003 har åsidosatts.

Tribunalen har felaktigt lagt till grund att det råder en ekonomisk enhet mellan klagandena och därför felaktigt låtit den första klagandens omsättning ingå i bötesberäkningen, även om klagandena har redogjort för varför den andra klaganden inte har något avgörande inflytande över den förstnämnda klaganden och därmed dementerat tribunalens antagande om att det föreligger en ekonomisk enhet.

Klagandena har med den sjätte grunden hävdar att bötesberäkningen är felaktig enligt artikel 23.2 andra stycket i förordning nr 1/2003, eftersom tribunalen vid beräkningen av böterna felaktigt beaktade omsättningen hos ett tidigare dotterbolag till den andra klaganden. Härmed översteg böterna den föreskrivna övre gränsen på 10 procent av omsättningen för det företag som påförs böter.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om genomförande av konkurrensregler i artikel 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2002, s. 1)

Överklagande ingett den 20 september 2019 av CCPL - Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC m.fl. av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 11 juli 2019 i mål T-522/15, CCPL m.fl. mot kommissionen

(Mål C-706/19 P)

(2019/C 383/63)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: CCPL - Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o. (ombud: S. Bariatti, E. Cucchiara, A. Cutrupi, avvocati)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- delvis, i enlighet med vad som anges i överklagandet, upphäva den överklagade domen, och följaktligen ogiltigförklara det angripna beslutet med avseende på de böter som ålagts klaganden på grund av överträdelse av artikel 23.2 i förordning nr 1/2003 ⁽¹⁾, liksom proportionalitetsprincipen och principen om påföljdens adekvans,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna för överklagandet.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande anför klagandena följande grunder:

1. Den första grunden – Felaktig rättstillämpning, motivering saknas eller är ofullständig avseende invändningarna kring s k parental liability.

Klagandena gör med sin första grund gällande att den överklagade domen innebär felaktig rättstillämpning och att motivering saknas eller är ofullständig, eftersom koncernens holdingbolag tillskrivits ansvar medan det mellanliggande bolaget, genom vilket det bolag som var inblandat i överträdelsen ägdes, inte hölls ansvarigt.

2. Den andra grunden – Uppenbart oriktig bedömning och felaktig rättstillämpning med avseende på den påstådda överträdelsen av artikel 23 i förordning nr 1/2003.

Klagandena gör med sin andra grund gällande att tribunalen uppenbarligen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den underkände invändningen om felaktig tillämpning av gränsen på 10 procent i artikel 23.2 i förordning nr 1/2003, eftersom kommissionen hade tillämpat ett sådant gränsvärde på annan omsättning än den sammanlagda omsättningen, beräknad enligt unionens bokföringsregler. Tribunalen åsidosatte vidare proportionalitetsprincipen och principen om påföljdens adekvans, genom att vid beräkningen av den sammanlagda omsättningen enligt artikel 23.2 i förordning nr 1/2003 göra en otillåten skillnad mellan de slutgiltigt överlåtna verksamheterna och de verksamheter som hyrts ut, eftersom deras ekonomiska och faktiska räntabilitet skiljde sig åt.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1)